

MINISTER
ROZWOJU

12/12/2019 13:02
DK/10339/2019

AK t.D2H8pA

Warszawa, dnia 4 grudnia 2019 r.
DLI-IV.4615.131.2018.MP

SEKRETARIAT I
WPŁYNĘŁO

dn. 12-12-2019
IPG.0147.53.2019

Nr. dz. .... Zał. ....

M. Bernatowicz
12.12.19r. 1.3 fm.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1 i art. 158 § 1 w zw. z art. 126 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, ze zm., dalej Kpa), na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

- stwierdzam nieważność postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EL.77242-105/09, o zawieszeniu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość, stanowiącą uprzednio własność Tadeusza Żmijewskiego i Haliny Żmijewskiej, położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną jako działka nr 196/46 o pow. 0,0010 ha, dla której założona jest księga wieczysta nr BI1B/00049560/6, prowadzona przez Sąd Rejonowy w Białymstoku IX Wydział Ksiąg Wieczystych, przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie decyzji Wojewody Podlaskiego Nr 15/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r., o zezwoleniu na lokalizację drogi krajowej dla inwestycji polegającej na rozbudowie drogi krajowej Nr 65 Granica Państwa - Gołdap - Elk - Białystok - Bobrowniki - Granica Państwa na odcinku przejścia przez miejscowość Fasty oraz wezwaniu do stron do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku, ewentualnie aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza, po Tadeuszu Żmijewskim i Halinie Żmijewskiej.

UZASADNIENIE

Nieruchomość położona w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczona jako działka nr 196/46 o pow. 0,0010 ha, decyzją Wojewody Podlaskiego Nr 15/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r., znak: WI.V.IA.70452-16/08, o zezwoleniu na lokalizację drogi krajowej została przeznaczona pod inwestycję polegającą na rozbudowie drogi krajowej Nr 65 Granica Państwa - Gołdap - Elk - Białystok - Bobrowniki - Granica Państwa na odcinku przejścia przez miejscowość Fasty.

Decyzją z dnia 16 września 2009 r., znak: WG.VI.EK.77242-105/08, Wojewoda Podlaski ustalił odszkodowanie za nieruchomość położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną nr geod. 196/46 o pow. 0,0010 ha, dla której założona jest księga wieczysta nr BI1B/00049560/6 prowadzona przez Sąd Rejonowy w Białymstoku IX Wydział Ksiąg Wieczystych, stanowiącą uprzednio współwłasność w udziale 4/8 małż. Tadeusza Żmijewskiego i Haliny Żmijewskiej, w udziale 2/8 małż. [REDAKTED] i [REDAKTED] oraz w udziale 2/8 [REDAKTED], przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Wojewody Podlaskiego Nr 15/2008 z dnia 9 grudnia 2008 r. o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył Generalny Dyktor Dróg Krajowych i Autostrad, który w trakcie czynności zmierzających do wypłaty odszkodowania na rzecz Tadeusza Żmijewskiego i Haliny Żmijewskiej został poinformowany, że osoby uprawnione do otrzymania odszkodowania nie żyją.

Decyzją z dnia 28 września 2010 r., znak: BO7m/781-O-731/09, Minister Infrastruktury uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W powyższym rozstrzygnięciu organ odwoławczy wskazał, że Wojewoda Podlaski pozbawił spadkobierców zmarłych Tadeusza Żmijewskiego i Haliny Żmijewskiej uczestnictwa w postępowaniu, dlatego w ponownie prowadzonym postępowaniu organ winien w pierwszej kolejności wezwać domniemanych spadkobierców do przedłożenia stosownego dokumentu potwierdzającego nabycie praw do spadku.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EK.77242-105/09, Wojewoda Podlaski na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną jako działka nr 196/46 o pow.

0,0010 ha oraz wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku, ewentualnie aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza, po Tadeuszu Żmijewskim i Halinie Żmijewskiej.

Pismem z dnia 4 lipca 2018 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, w imieniu którego działa Z-ca Dyrektora Oddziału w Białymstoku Maciej Bernard Gorysz, powołując się na art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, złożył wniosek o stwierdzenie nieważności postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EK.77242-105/09. Wnioskodawca w uzasadnieniu pisma wskazał, iż postępowanie administracyjne związane z ustaleniem odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość jest postępowaniem szczególnym prowadzonym w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Na podstawie art. 23 ww. ustawy w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 133 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami odszkodowanie wpłaca się do depozytu sądowego, jeżeli odszkodowanie za wywłaszczenie dotyczy nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Stosownie do treści art. 113 ust. 6 ww. ustawy przez nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym rozumie się nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe. Zgodnie z ust. 7 przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe. Wnioskodawca zauważył, że brak wydanej decyzji w sprawie ustalenia odszkodowania stanowi dla inwestora przeszkodę w zakresie zamknięcia procedury finansowej inwestycji, co ma szczególne znaczenie przy realizacji inwestycji z udziałem środków pochodzących z funduszy unijnych. Powołano się również na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt I OSK 1105/14.

Do przedmiotowego wniosku załączono kopie odpisów skróconych aktów zgonu wydanych przez Urząd Stanu Cywilnego w Białymstoku, z których wynika, że Tadeusz Żmijewski zmarł w dniu 10 września 1999 r., a Halina Żmijewska zmarła w dniu 25 czerwca 2008 r.

Zawiadomieniem z dnia 8 kwietnia 2019 r., znak: DLI-IV.4615.131.2018.MP, Minister Inwestycji i Rozwoju wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EK.77242-105/09, o zawieszeniu z urzędu postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną jako działka nr 196/46 o pow. 0,0010 ha.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 2261) - jest Minister Rozwoju, stwierdzono, co następuje.

Stosownie do treści art. 156 § 1 pkt 2 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Na podstawie art. 157 § 1 Kpa właściwy do stwierdzenia nieważności w przypadkach określonych w art. 156 Kpa jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja została wydana przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze – ten organ.

Zgodnie z art. 126 Kpa do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 105, art. 107 § 2-5 oraz art. 109-113, a do postanowień, od których przysługuje zażalenie, oraz do postanowień określonych w art. 134 - również art. 145-152 oraz art. 156-159, z tym że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 i art. 158 § 1, wydaje się postanowienie.

Postępowanie o stwierdzenie nieważności uregulowane w art. 156-159 Kpa jest postępowaniem nadzwyczajnym i stanowi formę nadzoru. Przedmiotem tego postępowania jest ustalenie, czy ostateczna decyzja administracyjna poddana nadzorowi w nadzwyczajnym trybie obarczona jest jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa.

W postępowaniu o stwierdzenie nieważności bierze się pod uwagę stan faktyczny i prawny z dnia wydania badanej decyzji, a zatem żadna z przyczyn nieważności nie może powstać po wydaniu decyzji przez organ administracyjny.

Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Uznanie naruszenia za „rażące” w trybie art. 156 § 1 pkt 2 Kpa wymaga łącznego spełnienia dwóch przesłanek. Po pierwsze, treść decyzji musi pozostawać w oczywistej sprzeczności z treścią przepisu prawa. Po drugie, charakter tego naruszenia jest tego rodzaju, iż prowadzi do niemożności zaakceptowania owej decyzji jako aktu wydanego przez organ praworządny państwa. Przy ocenie naruszenia prawa jako rażące należy brać pod uwagę ustalenia wynikające z teorii gradacji wad decyzji administracyjnej. Przy rażącym naruszeniu prawa chodzi niewątpliwie o tego rodzaju wady, które powodują konieczność eliminacji decyzji z obrotu prawnego z racji istnienia w nich wad o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym. Do takich rażących naruszeń zalicza się też nałożenie obowiązków na osobę zmarłą. „Wady te powstają w wyniku naruszenia prawa w toku czynności zmierzających do wydania decyzji lub w wyniku załatwienia sprawy wydaniem decyzji. Naruszenia prawa mają charakter rażący w sytuacji, gdy czynności zmierzające do wydania decyzji administracyjnej oraz treść załatwienia sprawy w niej wyrażona stanowią zaprzeczenie stanu prawnego sprawy w całości lub w części. Można powiedzieć, że czynności prowadzące do załatwienia sprawy lub samo jej załatwienie następuje w odniesieniu nie do stanu prawnego sprawy i jego elementów, lecz jak gdyby do ich kontratypów, do zanegowania w całości lub w części treści przepisów regulujących stan prawny sprawy” (J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, s. 730).

W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EK.77242-105/09, Wojewoda Podlaski na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomości położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną jako działka nr 196/46 o pow. 0,0010 ha oraz wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku, ewentualnie aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza, po Tadeuszu Żmijewskim i Halinie Żmijewskiej. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia organ I instancji wskazał, że w trakcie postępowania strony nie przedłożyły dokumentów wskazujących na uregulowanie spraw spadkowych po zmarłych współwłaścicielach nieruchomości. Powyższe w ocenie Wojewody Podlaskiego wypełniało przesłanki art. 97 § 1 pkt 1 Kpa.

Zaznaczenia wymaga, że nie jest możliwe odwołanie się do art. 113 ust. 7 ugn, na który powołuje się wnioskodawca, a który stanowi, iż przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe, ze względu na fakt, iż na podstawie art. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 200, poz. 1323), która wprowadziła art. 113 ust. 7 ugn, w sprawach wszczętych i niezakończonych, prowadzonych na podstawie przepisów działu III ustawy, o której mowa w art. 1, należało stosować przepisy dotychczasowe.

Mimo powyższego, zgodzić się należy z zarzutami wnioskodawcy i uznać, iż postanowienie Wojewody Podlaskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. o zawieszeniu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomości położoną w obrębie Fasty, gm. Dobrzyniewo Duże, oznaczoną jako działka nr 196/46 o pow. 0,0010 ha zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa.

Stosownie do art. 97 § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej zawiesza postępowanie w razie śmierci strony lub jednej ze stron, jeżeli wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe i nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5, a postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (art. 105).

Powyższy przepis formułuje zatem trzy przesłanki, których dopiero łączne spełnienie obliguje organ administracji do zawieszenia postępowania. Są to: śmierć strony lub jednej ze stron, brak możliwości wezwania spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu, brak istnienia okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa, a także brak przesłanek do umorzenia postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość (art. 105 Kpa).

Analiza aktu postępowania pozwala stwierdzić, iż Wojewoda Podlaski nie zbadał drugiej przesłanki art. 97 § 1 pkt 1 Kpa stanowiącej, iż potrzebne jest ustalenie, że wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe i nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5.

W aktach przedmiotowego postępowania brak jest korespondencji przed wydaniem zaskarżonego postanowienia mogącej udowodnić, iż Wojewoda Podlaski podjął w wyczerpującym zakresie czynności

celem wezwania spadkobierców zmarłych do udziału w postępowaniu poza wysłaniem jednego wezwania do pozostałych współwłaścicieli o wyjaśnienia dotyczące stanu prawnego nieruchomości oraz rozbieżności wynikających z księgi wieczystej oraz ewidencji gruntów. Wojewoda Podlaski nie podjął odpowiednich czynności celem zwrócenia się do pozostałych współwłaścicieli o dane spadkobierców lub dane o zstępnych zmarłych w celu ustalenia właściwych spadkobierców.

Wojewoda Podlaski nie podjął również czynności w celu ustalenia, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa, a więc czy w sprawach dotyczących spadków nie objętych jako strony nie działają osoby sprawujące zarząd majątkiem masy spadkowej. Organ I instancji, w razie bezskutecznego wezwania potencjalnych spadkobierców, powinien był wystąpić do właściwego sądu celem uzyskania odpowiedzi na pytanie, czy dla majątku masy spadkowej po Tadeuszu Żmijewskim i Halinie Żmijewskiej zostały wyznaczone osoby sprawujące zarząd. Uzyskanie tej informacji pozwalałoby uznać, iż Wojewoda Podlaski ustalił, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa.

Organ wojewódzki nie podjął stosownych czynności w celu ustalenia spadkobierców, a zamiast tego natychmiastowo zawiesił postępowanie i dopiero w samym postanowieniu zawieszającym postępowanie odszkodowawcze wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku, ewentualnie aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza po zmarłych. W przypadku, gdyby okazało się, iż spadkobiercy tacy są lub że istnieją osoby sprawujące zarząd majątkiem masy spadkowej, organ I instancji powinien był, zanim wyda postanowienie o zawieszeniu, wezwać ich do przedstawienia postanowienia sądu o nabyciu spadku i ustalić na ich rzecz odszkodowanie. Tymczasem, w niniejszym postępowaniu Wojewoda Podlaski nie podjął odpowiednich czynności pozwalających w sposób niepowodujący przewlekłości postępowania zakończyć postępowanie.

Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. VIII SA/Wa 519/17 jeżeli w toku postępowania ujawniona została okoliczność śmierci jednej ze stron - rolą organu jest podjęcie próby ustalenia spadkobierców zmarłej strony i to bez względu czy krąg spadkobierców został już wyznaczony na podstawie orzeczenia sądu bądź innego organu, a dla prowadzenia postępowania wystarczające jest wskazanie następców prawnych zmarłej strony.

Podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. II SA/Wr 41/19 wskazano, że zawieszenie postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa ma charakter warunkowy. Nawet bowiem, gdy wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe, organ nie powinien zawieszać postępowania, tylko kontynuować postępowanie z udziałem osoby, która spadek objęła, ewentualnie osoby zarządzającej masą spadkową lub z udziałem kuratora. Dopiero brak możliwości zapewnienia wskazanym osobom udziału w postępowaniu administracyjnym rodzi obowiązek jego zawieszenia. Co również istotne, podstawa do zawieszenia postępowania z art. 97 § 1 pkt 1 Kpa wystąpi tylko wówczas, gdy do śmierci doszło w toku postępowania. Chodzi bowiem o śmierć "strony", a więc osoby, która w chwili śmierci miała już status strony postępowania.

Wobec powyższego, wątpliwości budzi także podstawa zawieszenia postępowania, jako że w niniejszej sprawie śmierć prawdopodobnych właścicieli nieruchomości nastąpiła jeszcze przed wszczęciem postępowania. Niemniej jednak, niezależnie od podstawy zawieszenia, organ wojewódzki powinien w pierwszej kolejności ustalić krąg podmiotów uprawnionych do uzyskania odszkodowania po przeprowadzeniu wyczerpującego postępowania dowodowego

Dodać należy, że w przypadku, gdy po podjęciu dodatkowych czynności wyjaśniających Wojewoda Podlaski uzna, iż ustalenie beneficjentów odszkodowania jest niemożliwe, winien rozważyć możliwość orzeczenia o wpłacie odszkodowania do depozytu sądowego zgodnie z obowiązującymi w chwili obecnej przepisami. Do wypłaty odszkodowania za przejęcie z mocy prawa własności nieruchomości z przeznaczeniem na budowę drogi w sytuacji, kiedy właściciel nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe, zastosowanie bowiem znajduje art. 133 ugn w zw. z art. 113 ust. 6 i 7 tej ustawy na mocy odesłania z art. 23 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt I OSK 2172/12). Zgodnie z art. 133 pkt 1 ugn możliwa jest również wpłata odszkodowania do depozytu sądowego, jeżeli wpłata odszkodowania natrafia na trudne do przezwyciężenia przeszkody.

Powyższe prowadzi do wniosku, że postanowienie Wojewody Podlaskiego z dnia 16 grudnia 2010 r., znak: WG.V.EK.77242-105/09, znak: WG.V.PT.77242-9/10, obarczone jest wadą rażącego naruszenia prawa, tj. art. 97 § 1 pkt 1 Kpa w zw. z art. 7 i 77 § 1 Kpa, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, a zatem zachodzi konieczność wyeliminowania go z obrotu prawnego.

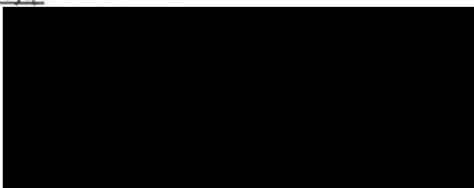
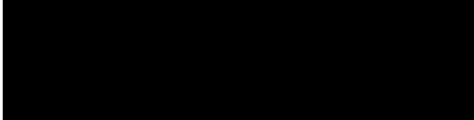
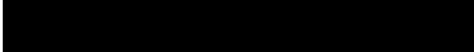
Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia stronom przysługuje:

- na podstawie art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 144 Kpa – w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

MINISTER ROZWOJU
z up.
Magdalena Słysz-Wasiura
Zastępca Dyrektora

Otrzymują:

1.
2.
3.
4. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad,
za pośrednictwem Oddziału w Białymstoku
ul. Zwycięstwa 2, 15-703 Białystok (ePUAP)
5. Wójt Gminy Dobrzyniewo Duże
ul. Białostocka 25, 16-002 Dobrzyniewo Duże
- celem zawiadomienia pozostałych stron postępowania w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości – zgodnie z przepisem art. 49 Kpa, z prośbą o zwrot postanowienia po upływie terminu 7 dni na wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z adnotacją o jej publicznym ogłoszeniu w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości
6. Wojewoda Podlaski
wraz z aktami sprawy

Wystawiono na tablicy ogłoszeń UG
w dniach od 13.12. do 08.01.2019r.
Zarejestrowano w rejestrze
pod poz. 296/2019

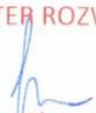

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, tel. +48 22 262 90 00.
2. Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych w Ministerstwie Rozwoju: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Rozwoju, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, adres e-mail: iod@mpit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane na podst. art. 6 ust. 1 lit. c RODO tj. wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, w celu prowadzenia postępowań administracyjnych realizowanych na podst. przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), dalej „KPA”, oraz w związku z ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474 z późn. zm.).
4. Podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym.
5. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych, w celu wskazanym powyżej, Pani/Pana dane mogą być udostępnione innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców. Odbiorcami danych mogą być:
  - a) strony i inni uczestnicy postępowania administracyjnego w rozumieniu przepisów KPA;
  - b) organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa;
  - c) inne podmioty, w tym dostawcy usług informatycznych, które na podstawie stosownych umów podpisanych z Ministerstwem Rozwoju, przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju.
6. Odbiorcą Pani/Pana danych osobowych jest również Wojewoda Podlaski, w związku z korzystaniem przez Administratora z systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją (EZD PUW).
7. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji tj. ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. 2019 r. poz. 553 ze zm.).
8. Przysługuje Pani/Panu:
  - a) prawo do żądania od Administratora dostępu do treści swoich danych osobowych oraz informacji o ich przetwarzaniu;
  - b) prawo do ich sprostowania, jeśli są błędne lub nieaktualne, a także uzupełnienia jeżeli są niekompletne;
  - c) prawo żądania ograniczenia przetwarzania, z zastrzeżeniem art. 2a § 3 KPA - wystąpienie z żądaniem nie wpływa na tok i wynik postępowania.
9. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego.
10. Pani/Pana dane nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.

MINISTER ROZWOJU
z up.

Magdalena Słysz-Wasiura
Zastępca Dyrektora

